KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 8.7.2021 r.
COM(2021) 372 final

ANNEX

ZAŁĄCZNIK

do

wniosku dotyczącego DECYZJI RADY

w sprawie przystąpienia Unii Europejskiej do Konwencji w sprawie ochrony pełnomorskich zasobów rybnych na Północnym Pacyfiku i zarządzania nimi

ZAŁĄCZNIK

KONWENCJA W SPRAWIE OCHRONY PEŁNOMORSKICH ZASOBÓW RYBNYCH NA PÓŁNOCNYM PACYFIKU I ZARZĄDZANIA NIMI

UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY,

zobowiązując się do zapewnienia długotrwałej ochrony i zrównoważonego wykorzystania zasobów rybnych na wodach północnego Pacyfiku oraz do ochrony środowiska i ekosystemów morskich, w których zasoby te występują;

odwołując się do odpowiednich postanowień prawa międzynarodowego wyrażonych w *Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza* z dnia 10 grudnia 1982 r., w *Porozumieniu w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 roku odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi* z dnia 4 grudnia 1995 r. oraz w *Porozumieniu o wspieraniu przestrzegania przez statki rybackie międzynarodowych środków ochrony i zarządzania na pełnym morzu* z dnia 24 listopada 1993 r. oraz uwzględniając *Kodeks odpowiedzialnego rybołówstwa* przyjęty na 28. Sesji Konferencji Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa („FAO") w dniu 31 października 1995 r., a także *Międzynarodowe wytyczne dotyczące zarządzania połowami dalekomorskimi* przyjęte przez FAO w dniu 29 sierpnia 2008 r.;

przywołując wezwanie Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych, zawarte w jego rezolucjach 61/105 i 64/72, do podjęcia działań na rzecz ochrony wrażliwych ekosystemów morskich i gatunków powiązanych przed znaczącymi niekorzystnymi skutkami niszczycielskich praktyk połowowych oraz jego rezolucję 60/31 zachęcającą państwa, w stosownych przypadkach, do uznania, że ogólne zasady *Porozumienia w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 roku odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi* z dnia 4 grudnia 1995 r. powinny również mieć zastosowanie do oddzielnych stad na pełnym morzu;

uznając konieczność gromadzenia danych naukowych w celu zrozumienia różnorodności biologicznej mórz i ekologii w regionie oraz dokonania oceny wpływu rybołówstwa na gatunki morskie i wrażliwe ekosystemy morskie;

mając świadomość potrzeby zapobiegania działaniom niekorzystnym dla środowiska morskiego, zachowania różnorodności biologicznej, podtrzymywania integralności ekosystemów morskich i minimalizowania zagrożeń związanych z długofalowymi lub nieodwracalnymi skutkami połowów;

zaniepokojone możliwym niekorzystnym oddziaływaniem nieuregulowanych połowów dennych na gatunki morskie i wrażliwe ekosystemy morskie na pełnych wodach północnego Pacyfiku;

zdecydowane także prowadzić odpowiedzialną działalność połowową i skutecznie współpracować na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym

połowom („połowom NNN”) oraz ich powstrzymywania i eliminowania, a także na rzecz zapobiegania niekorzystnym skutkom, jakie połowy te niosą ze sobą dla stanu światowych zasobów rybnych i ekosystemów, w których obrębie są prowadzone,

UZGADNIAJĄ, co następuje:

Artykuł 1
Stosowanie pojęć

Do celów niniejszej konwencji:

a) „konwencja z 1982 r.” oznacza *Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza* z dnia 10 grudnia 1982 r.;

b) „porozumienie z 1995 r.” oznacza Porozumienie w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi z dnia 4 grudnia 1995 r.;

c) „połowy denne” oznaczają działalność połowową, w trakcie której narzędzie połowowe prawdopodobnie dotknie dna morskiego w trakcie normalnego wykonywania operacji połowowych;

d) „konsensus” oznacza brak jakiegokolwiek formalnego sprzeciwu w chwili podejmowania decyzji;

e) „umawiająca się strona” oznacza każde państwo lub każdą regionalną organizację integracji gospodarczej, które wyraziły zgodę na związanie się niniejszą konwencją i dla których konwencja jest obowiązująca;

f) „obszar objęty konwencją” oznacza obszar, do którego niniejsza konwencja ma zastosowanie, zgodnie z art. 4 ust. 1;

g) „międzynarodowe wytyczne FAO” oznaczają *Międzynarodowe wytyczne dotyczące zarządzania połowami dalekomorskimi* przyjęte przez FAO dnia 29 sierpnia 2008 r., z uwzględnieniem późniejszych zmian.

h) „zasoby rybne” oznaczają wszelkie ryby, mięczaki, skorupiaki oraz inne gatunki morskie złowione przez statki rybackie na obszarze objętym konwencją, z wyłączeniem:

   (i) gatunków osiadłych, jeżeli są one objęte suwerennymi prawami państw nadbrzeżnych na podstawie art. 77 ust. 4 konwencji z 1982 r., oraz gatunków wskaźnikowych wrażliwych ekosystemów morskich wymienionych w art. 13 ust. 5 niniejszej konwencji lub przyjętych na podstawie tego postanowienia;

   (ii) gatunków katadromicznych;

   (iii) ssaków morskich, gadów morskich i ptaków morskich; oraz

(iv) innych gatunków morskich objętych już wcześniej istniejącymi międzynarodowymi instrumentami zarządzania rybołówstwem, wchodzących w zakres kompetencji takich instrumentów;

i) „działalność połowowa” oznacza:

(i) rzeczywiste lub zamierzone poszukiwanie, złowienie, wybranie lub odłowienie zasobów rybnych;

(ii) uczestnictwo we wszelkich działaniach, których logicznie przewidywalnym skutkiem jest zlokalizowanie, poławianie, wybieranie lub odłowienie tych zasobów w dowolnym celu;

(iii) przetwarzanie tych zasobów na morzu oraz przeładunek tych zasobów na morzu lub w porcie; oraz

(iv) wszelkie działania na morzu służące bezpośredniemu wspieraniu wszelkiego rodzaju działalności opisanej powyżej w ppkt (i)–(iii) lub przygotowaniu do niej, z wyjątkiem wszelkich działań związanych z sytuacjami nagłymi dotyczącymi zdrowia lub bezpieczeństwa członków załogi lub bezpieczeństwa statków rybackich;

j) „statek rybacki” oznacza dowolny statek wykorzystywany lub przeznaczony do uczestnictwa w działalności połowowej, w tym statki przetwórnie, jednostki wspierające, statki transportowe i wszelkie inne statki uczestniczące bezpośrednio w takiej działalności połowowej;

k) termin „połowy NNN” odnosi się do działań, o których mowa w ust. 3 Międzynarodowego planu działania na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania z 2001 r., oraz innych działań uwzględnionych decyzją Komisji;

l) „zasada ostrożnego zarządzania zasobami” oznacza zasadę ostrożnego zarządzania zasobami określoną w art. 6 porozumienia z 1995 r.;

m) „regionalna organizacja integracji gospodarczej” oznacza regionalną organizację integracji gospodarczej, na rzecz której państwa członkowskie przekazały kompetencje w sprawach objętych niniejszą konwencją, w tym prawo do podejmowania decyzji wiążących państwa członkowskie w zakresie tych spraw; oraz

n) „przeładunek” oznacza przeprowadzony na morzu albo w porcie wyładunek z jednego statku rybackiego na inny statek rybacki dowolnej ilości zasobów rybnych lub produktów uzyskanych z zasobów rybnych złowionych na obszarze objętym konwencją.

Artykuł 2
Cel

Celem niniejszej konwencji jest zapewnienie długotrwałej ochrony i zrównoważonego wykorzystania zasobów rybnych na obszarze objętym konwencją, przy jednoczesnej ochronie ekosystemów morskich północnego Pacyfiku, w których te zasoby występują.

Artykuł 3
Zasady ogólne

Aby zrealizować cel niniejszej konwencji, podejmuje się, indywidualnie lub zbiorowo, następujące działania:

a) propagowanie optymalnego wykorzystania i zapewnienie długotrwałego zrównoważenia zasobów rybnych;

b) przyjęcie środków opracowanych w oparciu o najlepsze dostępne informacje naukowe, zapewniających odbudowanie i utrzymanie zasobów rybnych na poziomach umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu, z uwzględnieniem modeli prowadzenia połowów, współzależności zasobów i wszelkich ogólnie zalecanych międzynarodowych norm minimalnych – subregionalnych, regionalnych lub światowych;

c) przyjęcie i wdrożenie środków zgodnie z zasadą ostrożnego zarządzania zasobami oraz podejściem ekosystemowym do rybołówstwa, a także zgodnie z odpowiednimi postanowieniami prawa międzynarodowego, w szczególności ujętymi w konwencji z 1982 r., porozumieniu z 1995 r. i innych odpowiednich instrumentach międzynarodowych;

d) przeprowadzenie oceny wpływu działań połowowych na gatunki należące do tego samego ekosystemu lub gatunki zależne od stad docelowych albo powiązane z nimi oraz przyjęcie, w stosownych przypadkach, środków ochrony tych gatunków i zarządzania nimi, w celu utrzymania lub odbudowania liczebności tych gatunków, tak aby przewyższała ona poziom mogący stanowić poważne zagrożenie dla ich reprodukcji;

e) ochrona różnorodności biologicznej w środowisku morskim, w tym przez zapobieganie znaczącym niekorzystnym oddziaływaniom na wrażliwe ekosystemy morskie, z uwzględnieniem wszelkich odpowiednich norm lub wytycznych międzynarodowych, w tym międzynarodowych wytycznych FAO;

f) zapobieganie przełowieniu i nadmiernej zdolności połowowej lub eliminowanie ich oraz zapewnienie, by poziomy nakładów połowowych lub poziomy odławiania były oparte na najlepszych dostępnych informacjach naukowych i nie przekraczały poziomów proporcjonalnych do zrównoważonego wykorzystania tych zasobów rybnych;

g) zapewnienie terminowego gromadzenia i udostępniania kompletnych i dokładnych danych dotyczących działalności połowowej, w tym w

odniesieniu do wszystkich gatunków docelowych i niedocelowych występujących na obszarze objętym konwencją;

h) zapewnienie, by żadna ekspansja nakładu połowowego, rozwój nowych form połowów lub zwiadu rybackiego ani zmiana w wyposażeniu wykorzystywanym obecnie w rybołówstwie nie nastąpiły bez wcześniejszej oceny wpływu odnośnej działalności połowowej na długotrwałe zrównoważenie zasobów rybnych ani bez ustalenia, że działalność ta nie będzie miała znaczących niekorzystnych skutków dla wrażliwych ekosystemów morskich, bądź bez zapewnienia, by tą działalnością zarządzano w sposób zapobiegający wspomnianym skutkom, a jeśli to niemożliwe – by nie zostało wydane zezwolenie na jej prowadzenie;

i) zapewnienie, zgodnie z art. 7 porozumienia z 1995 r., zgodności środków ochrony i zarządzania ustanowionych dla międzystrefowych zasobów rybnych na wodach pełnomorskich ze środkami przyjętymi dla obszarów podlegających jurysdykcji krajowej, w celu zapewnienia całościowej ochrony tych zasobów rybnych i zarządzania nimi;

j) zapewnienie przestrzegania środków ochrony i zarządzania oraz tego, by sankcje stosowane za naruszenia były odpowiednio dotkliwe, aby odnieść skutek w postaci zapewnienia zgodności, zapobiegały wszelkim tego rodzaju wykroczeniom oraz pozbawiały sprawców korzyści płynących z prowadzonej przez nich nielegalnej działalności;

k) minimalizowanie ilości zanieczyszczeń i odpadów pochodzących ze statków rybackich, ilości odrzutów, wielkości połowów przez utracone lub porzucone narzędzia oraz skutków dla innych gatunków i ekosystemów morskich, w miarę możliwości przez środki takie jak rozwijanie i stosowanie selektywnych, bezpiecznych dla środowiska i minimalizujących koszty narzędzi i technik połowu; oraz

l) stosowanie niniejszej konwencji w sposób sprawiedliwy, przejrzysty i niedyskryminujący, zgodnie z prawem międzynarodowym.

Artykuł 4
Obszar stosowania

1. Niniejsza konwencja dotyczy wód pełnomorskiego obszaru północnego Pacyfiku, z wyłączeniem pełnomorskiego obszaru Morza Beringa i innych pełnomorskich obszarów otoczonych wyłączną strefą ekonomiczną jednego państwa. Obszar stosowania jest ograniczony od południa ciągłą linią rozpoczynającą się od morskiej granicy znajdującej się pod jurysdykcją Stanów Zjednoczonych Ameryki wokół Wspólnoty Marianów Północnych na dwudziestym (20) stopniu szerokości geograficznej północnej, biegnącą następnie w kierunku wschodnim i łączącą poniższe współrzędne:

    - 20°00’00”N, 180°00’00”E/W;
    - 10°00’00”N,180°00’00”E/W;

- 10°00’00”N,140°00’00”W;
- 20°00’00”N, 140°00’00”W; oraz
- stąd na wschód do morskiej granicy, nad którą jurysdykcję w zakresie rybołówstwa sprawuje Meksyk.

2. Żadne z postanowień niniejszej konwencji ani też żaden akt lub działanie dokonane zgodnie z niniejszą konwencją nie stanowią o uznaniu roszczeń lub stanowisk którejkolwiek z umawiających się stron niniejszej konwencji, dotyczących statusu prawnego i zasięgu akwenów oraz stref będących przedmiotem roszczeń dowolnej z umawiających się stron.

Artykuł 5
Ustanowienie Komisji

1. Niniejszym ustanawia się Komisję ds. Rybołówstwa na Północnym Pacyfiku („Komisja”). Komisja wykonuje swoje funkcje zgodnie z postanowieniami niniejszej konwencji. Każda z umawiających się stron jest członkiem Komisji.

2. Podmiot rybołówczy, o którym mowa w konwencji, może uczestniczyć w pracach Komisji zgodnie z załącznikiem. Uczestnictwo podmiotu rybołówczego w pracach Komisji nie stanowi odstępstwa od przyjętego prawa międzynarodowego, w tym konwencji z 1982 r.

3. Komisja odbywa regularne posiedzenia przynajmniej raz na dwa lata w terminie i miejscu wyznaczonym przez Komisję i może organizować wszelkie inne posiedzenia niezbędne do pełnienia swej funkcji na podstawie niniejszej konwencji.

4. Każdy członek Komisji może wnieść o zwołanie posiedzenia Komisji, które wymaga zgody większości członków Komisji. Przewodniczący następnie zwołuje takie posiedzenie w dogodnym terminie i miejscu wyznaczonym przez przewodniczącego po konsultacji z członkami Komisji.

5. Spośród przedstawicieli umawiających się stron Komisja wybiera przewodniczącego i wiceprzewodniczącego, będących przedstawicielami różnych umawiających się stron. Wybierani są oni na dwuletnią kadencję, przy czym każdy z nich może zostać wybrany ponownie na kolejną kadencję, lecz nie może pełnić tej samej funkcji przez okres dłuższy niż kolejne cztery lata. Przewodniczący i wiceprzewodniczący pozostają na stanowisku do czasu wyboru ich następców.

6. W odniesieniu do częstotliwości, czasu trwania i programu posiedzeń Komisji i jej organów pomocniczych Komisja stosuje zasadę opłacalności.

7. Komisja posiada międzynarodową osobowość prawną i korzysta z przysługujących jej praw w zakresie niezbędnym do wykonywania jej zadań i osiągnięcia jej celów. Przywileje i immunitety, z których korzystają Komisja i jej urzędnicy na terytorium danej umawiającej się strony, określa porozumienie między Komisją a zainteresowaną umawiającą się stroną.

8. Wszystkie posiedzenia Komisji i organów pomocniczych są otwarte na udział akredytowanych obserwatorów, zgodnie z regulaminem wewnętrznym przyjętym przez Komisję. Odnośna dokumentacja jest udostępniana publicznie zgodnie z regulaminem wewnętrznym.

9. Komisja może ustanowić stały sekretariat składający się z sekretarza wykonawczego i innych członków personelu zgodnie z żądaniem Komisji lub zawrzeć umowę o świadczenie usług z sekretariatem istniejącej organizacji. Sekretarz wykonawczy mianowany jest za zgodą umawiających się stron.

Artykuł 6
Organy pomocnicze

1. Niniejszym ustanawia się Komitet Naukowy i Komitet ds. Zagadnień Technicznych i Zgodności. Komisja może okresowo ustanawiać w drodze konsensusu wszelkie inne organy pomocnicze, aby wspomóc realizację celu niniejszej konwencji.

2. Każdy organ pomocniczy po każdym posiedzeniu przedstawia Komisji sprawozdanie dotyczące jego pracy, zawierające, w stosownych przypadkach, opinie i zalecenia dla Komisji.

3. Organy pomocnicze mogą ustanawiać grupy robocze i korzystać z doradztwa zewnętrznego zgodnie z wszelkimi wytycznymi przewidzianymi przez Komisję.

4. Organy pomocnicze są odpowiedzialne przed Komisją i działają zgodnie z regulaminem wewnętrznym Komisji, chyba że Komisja postanowi inaczej.

Artykuł 7
Funkcje Komisji

1. Komisja, zgodnie z zasadami określonymi w art. 3 i w oparciu o najlepsze dostępne informacje naukowe i opinie Komitetu Naukowego:

   a) przyjmuje środki ochrony i zarządzania służące zapewnieniu długotrwałego zrównoważenia zasobów rybnych na obszarze objętym konwencją, w tym całkowity dopuszczalny połów lub całkowity dopuszczalny poziom nakładu połowowego, ustalone przez Komisję;

   b) zapewnia, aby poziomy całkowitego dopuszczalnego połowu lub całkowity dopuszczalny poziom nakładu połowowego były zgodne z opinią i zaleceniami Komitetu Naukowego;

   c) przyjmuje, w stosownych przypadkach, środki ochrony i zarządzania w odniesieniu do gatunków należących do tego samego ekosystemu lub gatunków zależnych od stad docelowych albo powiązanych z nimi;

   d) przyjmuje, w stosownych przypadkach, strategie zarządzania wszelkimi zasobami rybnymi i gatunkami należącymi do tego samego ekosystemu lub

gatunkami zależnymi od stad docelowych albo powiązanymi z nimi, które to strategie mogą być niezbędne do osiągnięcia celu niniejszej konwencji;

e) przyjmuje środki ochrony i zarządzania w celu zapobiegania znaczącemu niekorzystnemu wpływowi na wrażliwe ekosystemy morskie na obszarze objętym niniejszą konwencją, w tym między innymi:

(i) środki służące przeprowadzaniu oceny skutków i jej rozpatrywaniu w celu ustalenia, czy działalność połowowa wywołałaby takie skutki dla ekosystemów na danym obszarze;

(ii) środki stosowane w przypadku nieoczekiwanego napotkania wrażliwego ekosystemu morskiego podczas normalnych działań związanych z połowami dennymi; oraz

(iii) w stosownych przypadkach, środki określające lokalizacje, w których nie można prowadzić działalności połowowej;

f) określa charakter i zakres udziału w istniejącej działalności w dziedzinie rybołówstwa, w tym poprzez przydział uprawnień do połowów;

g) ustanawia w drodze konsensusu warunki dla każdej nowej działalności w dziedzinie rybołówstwa na obszarze objętym konwencją oraz charakter i zakres udziału w połowach, w tym poprzez przydział uprawnień do połowów; oraz

h) uzgadnia środki, dzięki którym interesy połowowe nowych umawiających się stron mogą być zaspokojone w sposób spójny z potrzebą zapewnienia długotrwałego zrównoważenia zasobów rybnych objętych niniejszą konwencją.

2. Komisja przyjmuje środki zapewniające skuteczne monitorowanie, kontrolę, nadzór, a także przestrzeganie i egzekwowanie postanowień niniejszej konwencji oraz środków przyjętych na jej podstawie. W tym celu Komisja:

a) ustanawia procedury regulacji i monitorowania przeładunku zasobów rybnych i produktów uzyskanych z zasobów rybnych na obszarze objętym konwencją, w tym powiadamiania Komisji o lokalizacji i ilości wszelkich przeładunków;

b) opracowuje i wdraża program obecności obserwatorów rybołówstwa na północnym Pacyfiku („program obecności obserwatorów”), biorąc pod uwagę odpowiednie normy i wytyczne międzynarodowe;

c) ustanawia procedury wejścia na pokład i inspekcji statków rybackich na obszarze objętym konwencją;

d) ustanawia odpowiednie mechanizmy współpracy w zakresie monitorowania, kontrolowania oraz nadzoru w celu zapewnienia egzekwowania środków ochrony i zarządzania przyjętych przez Komisję, w tym mechanizmów służących zapobieganiu połowom NNN oraz ich powstrzymywaniu i eliminowaniu;

e) opracowuje normy, specyfikacje i procedury dla członków Komisji w zakresie sprawozdawczości na temat ruchu i działań statków uczestniczących w połowach na obszarze objętym konwencją, przy użyciu satelitarnych nadajników określających położenie w czasie rzeczywistym oraz, zgodnie z tymi procedurami, koordynuje terminowe upowszechnianie danych zebranych z satelitarnych systemów monitorowania statków członków Komisji;

f) ustanawia procedury terminowego powiadamiania Komisji o wpłynięciu na obszar objęty konwencją statków rybackich poławiających zasoby rybne lub planujących ich poławianie na obszarze objętym konwencją i o opuszczeniu go przez te statki;

g) ustanawia, w stosownych przypadkach, niedyskryminacyjne i spójne z prawem międzynarodowym środki rynkowe w zakresie zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania; oraz

h) ustanawia procedury kontroli przestrzegania postanowień niniejszej konwencji i środków przyjętych na jej podstawie.

3. Komisja:

a) stosownie do potrzeb przyjmuje i zmienia w drodze konsensusu zasady dotyczące przebiegu swoich posiedzeń i wykonywania swoich funkcji, w tym regulamin wewnętrzny, regulamin finansowy i inne;

b) przyjmuje plan prac i zakres uprawnień Komitetu Naukowego, Komitetu ds. Zagadnień Technicznych i Zgodności oraz, stosownie do potrzeb, innych organów pomocniczych;

c) zwraca się do Komitetu Naukowego z wszelkimi pytaniami dotyczącymi naukowych podstaw decyzji, jakie może podejmować Komisja w zakresie ochrony zasobów rybnych i gatunków należących do tego samego ekosystemu lub gatunków zależnych od stad docelowych albo powiązanych z nimi oraz zarządzania nimi, a także w zakresie oceny i ograniczania wpływu działalności połowowej na wrażliwe ekosystemy morskie;

d) ustanawia warunki wszelkiej eksperymentalnej i naukowej działalności połowowej oraz zwiadów rybackich na obszarze objętym konwencją, a także określa zakres wszelkich wspólnie prowadzonych badań naukowych w zakresie zasobów rybnych, wrażliwych ekosystemów morskich oraz gatunków należących do tego samego ekosystemu lub gatunków zależnych od stad docelowych albo powiązanych z nimi;

e) przyjmuje i okresowo zmienia wykaz gatunków wskaźnikowych dla wrażliwych ekosystemów morskich, w przypadku których połowy ukierunkowane są zabronione;

f) kieruje stosunkami zewnętrznymi Komisji; oraz

g) pełni wszelkie inne funkcje i wykonuje wszelkie inne czynności niezbędne do propagowania celu niniejszej konwencji.

Artykuł 8
Podejmowanie decyzji

1. Co do zasady Komisja podejmuje decyzje w drodze konsensusu.

2. Poza przypadkami, w odniesieniu do których niniejsza konwencja wyraźnie przewiduje, że decyzję podejmuje się w drodze konsensusu, jeżeli przewodniczący uzna, że wyczerpano wszelkie możliwe środki podjęcia decyzji w drodze konsensusu:

   a) Komisja podejmuje decyzje w kwestiach proceduralnych na zasadzie większości głosów członków Komisji opowiadających się za lub przeciw; oraz

   b) decyzje w kwestiach merytorycznych podejmuje się na podstawie większości trzech czwartych głosów członków Komisji opowiadających się za lub przeciw.

3. W przypadku sporu co do merytoryczności danej kwestii traktuje się ją jako kwestię merytoryczną.

4. Żadna decyzja nie może zostać podjęta, jeżeli nie ma kworum co najmniej dwóch trzecich członków Komisji obecnych podczas podejmowania decyzji.

Artykuł 9
Wykonywanie decyzji Komisji

1. Wiążące decyzje Komisji stają się skuteczne w następującym trybie:

   a) przewodniczący Komisji powiadamia na piśmie wszystkich członków Komisji o takiej decyzji niezwłocznie po jej przyjęciu przez Komisję;

   b) decyzja staje się wiążąca dla wszystkich członków Komisji po upływie dziewięćdziesięciu (90) dni od daty przekazania określonej w powiadomieniu przewodniczącego o przyjęciu decyzji przez Komisję, zgodnie z lit. a) powyżej, jeżeli w danej decyzji nie wskazano inaczej;

   c) członek Komisji może wnieść sprzeciw wobec danej decyzji wyłącznie na podstawie jej niezgodności z postanowieniami niniejszej konwencji, konwencji z 1982 r. lub porozumienia z 1995 r., lub na podstawie formalnej lub faktycznej dyskryminacji wobec członka, który zgłosił sprzeciw;

   d) jeżeli członek Komisji zgłosi sprzeciw, powinien powiadomić o tym przewodniczącego Komisji na piśmie przynajmniej dwa tygodnie przed terminem, w którym dana decyzja stanie się wiążąca, zgodnie z lit. b) powyżej; w takim przypadku decyzja nie staje się wiążąca dla tego członka we wskazanym zakresie; decyzja jednak pozostaje wiążąca dla wszystkich pozostałych członków, chyba że Komisja zadecyduje inaczej;

   e) każdy członek Komisji, który dokonuje powiadomienia zgodnie z lit. d) powyżej, określa, czy dana decyzja jest niezgodna z postanowieniami

niniejszej konwencji, konwencji z 1982 r., czy porozumienia z 1995 r., czy formalnie lub faktycznie go dyskryminuje, i jednocześnie przedstawia pisemne wyjaśnienie swojego stanowiska. Członek ten musi też przyjąć i wdrożyć środki zastępcze, które przynoszą takie same skutki i mają tę samą datę rozpoczęcia stosowania, co decyzja, wobec której zgłosił on sprzeciw;

f) przewodniczący niezwłocznie przekazuje wszystkim członkom Komisji szczegóły każdego powiadomienia i wyjaśnienie otrzymane zgodnie z lit. d) i e) powyżej;

g) w przypadku gdy którykolwiek z członków Komisji odwołuje się do procedury określonej w lit. d) i e) powyżej, zwołuje się posiedzenie Komisji na wniosek dowolnego innego członka w celu dokonania przeglądu decyzji, wobec której złożono sprzeciw. Komisja na własny koszt zaprasza na to posiedzenie co najmniej dwóch ekspertów będących obywatelami państwa, które nie jest członkiem Komisji, oraz posiadających wystarczającą wiedzę w zakresie prawa międzynarodowego dotyczącego rybołówstwa i w zakresie działalności regionalnych organizacji zarządzania rybołówstwem; zadaniem tych ekspertów jest doradzanie Komisji w danej kwestii. Wybór tych ekspertów i ich działania są zgodne z procedurami przyjętymi przez Komisję;

h) podczas posiedzenia Komisji rozpatrywana będzie zasadność sprzeciwu złożonego przez członka Komisji oraz to, czy zastosowane przez niego środki zastępcze przynoszą takie same skutki, jak decyzja, wobec której zgłosił on sprzeciw;

i) jeżeli Komisja uzna, że decyzja, wobec której złożono sprzeciw, formalnie ani faktycznie nie dyskryminuje członka Komisji, który zgłosił sprzeciw, i nie jest niezgodna z postanowieniami niniejszej konwencji, konwencji z 1982 r., ani porozumienia z 1995 r., a środki zastępcze przynoszą takie same skutki, jak dana decyzja Komisji i jako takie powinny zostać przyjęte przez Komisję, wówczas środki zastępcze stają się wiążące dla członka, który zgłosił sprzeciw, w zastępstwie decyzji, wobec której zgłoszono sprzeciw; oraz

j) jeżeli Komisja uzna, że decyzja, wobec której złożono sprzeciw, formalnie ani faktycznie nie dyskryminuje członka Komisji, który zgłosił sprzeciw, i nie jest niezgodna z postanowieniami niniejszej konwencji, konwencji z 1982 r., ani porozumienia z 1995 r., ale środki zastępcze nie przynoszą takich samych skutków, jak decyzja, wobec której zgłoszono sprzeciw, wówczas członek, który zgłosił sprzeciw, może:

   (i) przedstawić pod rozwagę Komisji inne środki zastępcze;

   (ii) w ciągu czterdziestu pięciu (45) dni wdrożyć pierwotną decyzję, wobec której zgłosił sprzeciw; lub

   (iii) wszcząć procedurę rozstrzygania sporów zgodnie z art. 19 lub zgodnie z ust. 4 załącznika.

2. Każdy członek Komisji, który odwołuje się do procedury składania sprzeciwu określonej w ust. 1, może w każdym czasie wycofać swoje powiadomienie o złożeniu sprzeciwu i stać się związanym decyzją natychmiast, jeżeli jest ona już skuteczna, lub w czasie, gdy może wejść w życie na mocy niniejszego artykułu.

Artykuł 10
Komitet Naukowy

1. Komitet Naukowy zapewnia doradztwo naukowe i przedstawia zalecenia zgodnie z zakresem uprawnień Komitetu przyjętym podczas pierwszego regularnego posiedzenia Komisji, który to zakres może być okresowo zmieniany.

2. Komitet Naukowy spotyka się przynajmniej raz na dwa lata, o ile Komisja nie zadecyduje inaczej, przed regularnym posiedzeniem Komisji.

3. Komitet Naukowy dokłada wszelkich starań, aby przyjmować swoje sprawozdania w drodze konsensusu. W przypadku gdy przyjęcie sprawozdania w drodze konsensusu jest niemożliwe, sprawozdanie musi przedstawiać poglądy większości i mniejszości oraz może przedstawiać różniące się poglądy przedstawicieli członków dotyczące całości lub dowolnej części sprawozdania.

4. Komitet Naukowy pełni następujące funkcje:

   a) przedstawia Komisji zalecenia w zakresie planu badań, w tym konkretnych kwestii i przedmiotów, którymi mają się zająć eksperci naukowi lub, w stosownych przypadkach, inne organizacje lub osoby fizyczne, a także określa zapotrzebowanie w zakresie danych i koordynuje działania mające na celu zaspokojenie tego zapotrzebowania;

   b) regularnie planuje i przeprowadza oceny naukowe stanu zasobów rybnych na obszarze objętym konwencją oraz dokonuje ich przeglądu, określa działania niezbędne do ich ochrony i zarządzania nimi, a także zapewnia Komisji doradztwo i przedstawia zalecenia;

   c) gromadzi, analizuje i rozpowszechnia istotne informacje;

   d) ocenia wpływ działalności połowowej na zasoby rybne i gatunki należące do tego samego ekosystemu lub gatunki zależne od stad docelowych albo powiązane z nimi;

   e) opracowuje proces identyfikacji wrażliwych ekosystemów morskich, w tym odpowiednich do tego kryteriów, a także określa, w oparciu o najlepsze dostępne informacje naukowe, obszary lub elementy krajobrazu, w których te ekosystemy występują lub jest prawdopodobne, że wystąpią, oraz określa lokalizacje połowów dennych w odniesieniu do tych obszarów lub elementów krajobrazu, przy odpowiednim uwzględnieniu potrzeby ochrony informacji poufnych;

   f) określa nowe gatunki wskaźnikowe dla wrażliwych ekosystemów morskich, w przypadku których ukierunkowane połowy są zabronione, i doradza Komisji w tym zakresie;

g) ustanawia oparte na badaniach naukowych normy i kryteria określania, czy połowy denne mogą wywołać znaczny niekorzystny wpływ na wrażliwe ekosystemy morskie lub gatunki morskie na danym obszarze, w oparciu o normy międzynarodowe takie jak międzynarodowe wytyczne FAO, oraz przedstawia zalecenia dotyczące środków pozwalających uniknąć takiego wpływu;

h) dokonuje przeglądu wszelkich ocen, warunków i środków zarządzania oraz przedstawia zalecenia niezbędne do osiągnięcia celu niniejszej konwencji;

i) opracowuje – w celu przyjęcia przez Komisję – zasady i normy gromadzenia, weryfikacji, przekazywania, bezpieczeństwa, wymiany, udostępniania i rozpowszechniania danych dotyczących zasobów rybnych, gatunków należących do tego samego ekosystemu lub gatunków zależnych od stad docelowych albo powiązanych z nimi na obszarze objętym konwencją;

j) w miarę możliwości przedkłada Komisji analizę zastępczych środków ochrony i zarządzania, w której oszacowano stopień, w jakim każde z tych alternatywnych rozwiązań pozwoliłoby zrealizować cele danej strategii zarządzania przyjętej lub rozpatrywanej przez Komisję; oraz

k) zapewnia Komisji wszelkie inne opinie naukowe, które uzna za stosowne lub o które wystąpi Komisja.

5. Komitet Naukowy może wymieniać informacje dotyczące spraw będących przedmiotem zainteresowania obu stron z innymi właściwymi organizacjami i porozumieniami naukowymi zgodnie z zasadami i normami przyjętymi przez Komisję na podstawie ust. 4) lit. i) powyżej oraz art. 21.

6. Komitet Naukowy nie powiela działań innych organizacji i porozumień naukowych działających w obrębie obszaru objętego konwencją.

Artykuł 11
Komitet ds. Zagadnień Technicznych i Zgodności

1. Komitet ds. Zagadnień Technicznych i Zgodności pełni następujące funkcje:

a) monitoruje i ocenia zgodność ze środkami ochrony i zarządzania przyjętymi przez Komisję, a także w razie konieczności przedstawia Komisji zalecenia; oraz

b) ocenia wdrożenie przyjętych przez Komisję środków dotyczących współpracy w zakresie monitorowania, kontrolowania oraz nadzoru i egzekwowania, a w razie potrzeby przedstawia Komisji zalecenia.

2. Komisja decyduje, kiedy Komitet ds. Zagadnień Technicznych i Zgodności odbędzie swoje pierwsze posiedzenie. Następnie Komitet ds. Zagadnień Technicznych i Zgodności spotyka się przynajmniej raz na dwa lata, o ile Komisja nie zadecyduje inaczej, przed regularnym posiedzeniem Komisji.

3. Komitet ds. Zagadnień Technicznych i Zgodności dokłada wszelkich starań, aby przyjmować swoje sprawozdania w drodze konsensusu. W przypadku gdy przyjęcie sprawozdania w drodze konsensusu jest niemożliwe, sprawozdanie musi przedstawiać poglądy większości i mniejszości oraz może przedstawiać różniące się poglądy przedstawicieli członków dotyczące całości lub dowolnej części sprawozdania.

4. Podczas pełnienia swoich funkcji Komitet ds. Zagadnień Technicznych i Zgodności:

   a) zapewnia forum wymiany informacji dotyczących sposobów wdrożenia przez członków Komisji środków ochrony i zarządzania przyjętych przez Komisję dla obszaru objętego konwencją oraz, w stosownych przypadkach, środków uzupełniających dla wód sąsiadujących z tym obszarem;

   b) zapewnia forum wymiany informacji dotyczących egzekwowania przepisów, w tym działań zmierzających do egzekwowania przepisów, a także strategii i planów egzekwowania przepisów;

   c) przyjmuje od każdego członka Komisji sprawozdania dotyczące środków, które dany członek zastosował w celu monitorowania naruszeń postanowień niniejszej konwencji oraz środków przyjętych zgodnie z nią, prowadzenia dochodzenia w sprawie tych naruszeń i karania za nie;

   d) przedstawia Komisji sprawozdania ze swoich ustaleń lub konkluzji w zakresie zgodności ze środkami ochrony i zarządzania;

   e) przedstawia Komisji swoje zalecenia dotyczące monitoringu, kontroli, nadzoru i egzekwowania;

   f) opracowuje zasady i procedury dotyczące wykorzystania danych i innych informacji do celów monitoringu, kontroli i nadzoru; oraz

   g) rozpatruje i bada wszelkie inne kwestie, w których Komisja może się do niego zwrócić.

5. Komitet ds. Zagadnień Technicznych i Zgodności pełni swoje funkcje zgodnie z procedurami i wytycznymi okresowo przyjmowanymi przez Komisję.

Artykuł 12
Budżet

1. Każdy członek Komisji uczestniczy na własny koszt w posiedzeniach Komisji i jej organów pomocniczych.

2. Na każdym regularnym posiedzeniu Komisja, w drodze konsensusu, przyjmuje roczny budżet na każdy rok z kolejnych dwóch lat. Sekretarz wykonawczy przekazuje członkom projekty budżetów na każdy rok z tych lat wraz z harmonogramem składek nie później niż sześćdziesiąt (60) dni przed regularnym posiedzeniem Komisji, na którym mają być rozpatrywane wspomniane budżety. W przypadku gdy Komisja nie może osiągnąć konsensusu w sprawie przyjęcia

budżetu rocznego na dany rok, ubiegłoroczny budżet Komisji przechodzi na ten rok.

3. Budżet jest rozdzielany na członków Komisji według wzoru przyjmowanego przez Komisję w drodze konsensusu. Członek Komisji, który stał się członkiem w trakcie danego roku budżetowego, płaci składkę do budżetu w kwocie proporcjonalnej do liczby pełnych miesięcy pozostałych w roku, licząc od dnia, w którym został członkiem.

4. Sekretarz wykonawczy powiadamia każdego członka Komisji o wysokości jego składki. Składki wpłaca się nie później niż cztery miesiące od dnia powiadomienia oraz w walucie państwa, w którym znajduje się sekretariat Komisji. Członek Komisji, który nie może dotrzymać tego terminu, przedstawia Komisji powód, dla którego nie jest to możliwe.

5. Członek Komisji, który nie zapłacił pełnej składki w ciągu dwóch kolejnych lat, nie jest uprawniony do udziału w procesie decyzyjnym Komisji ani do zgłaszania sprzeciwu wobec jakichkolwiek decyzji podejmowanych przez Komisję do czasu wywiązania się ze swoich zobowiązań finansowych wobec Komisji.

6. Sytuacja finansowa Komisji kontrolowana jest corocznie przez audytorów zewnętrznych wybranych przez Komisję.

Artykuł 13
Obowiązki państwa bandery

1. Każda z umawiających się stron podejmuje wszelkie środki niezbędne do zapewnienia, aby statki rybackie uprawnione do pływania pod jej banderą:

   a) prowadzące działalność na obszarze objętym konwencją przestrzegały postanowień konwencji i środków przyjętych na jej podstawie oraz aby takie statki nie podejmowały żadnych działań, które podważają skuteczność tego rodzaju środków; oraz

   b) nie prowadziły nieuprawnionej działalności połowowej na obszarach znajdujących się pod jurysdykcją innego państwa, sąsiadujących z obszarem objętym konwencją.

2. Żadna z umawiających się stron nie zezwoli żadnemu statkowi rybackiemu uprawnionemu do pływania pod jej banderą, aby używano go do działalności połowowej na obszarze objętym konwencją, chyba że otrzymał on upoważnienie do użycia go w tym celu od właściwego organu lub władz tej umawiającej się strony. Każda z umawiających się stron zezwala na wykorzystanie statków uprawnionych do pływania pod jej banderą do prowadzenia działalności połowowej na obszarze objętym konwencją tylko w przypadku gdy jest zdolna do skutecznego wykonywania swoich zobowiązań w odniesieniu do takich statków na mocy niniejszej konwencji, konwencji z 1982 r. oraz porozumienia z 1995 r.

3. Każda z umawiających się stron zapewnia, aby działalność połowowa prowadzona przez statki rybackie uprawnione do pływania pod jej banderą

niezgodnie z postanowieniami niniejszej konwencji, środkami przyjętymi na jej podstawie oraz upoważnieniem, o którym mowa w ust. 2, stanowiła naruszenie jej ram prawnych.

4. Każda z umawiających się stron wymaga od statków uprawnionych do pływania pod jej banderą oraz prowadzących działalność połowową na obszarze objętym konwencją:

   a) korzystania z nadajników satelitarnych określających położenie w czasie rzeczywistym podczas przebywania na obszarze objętym konwencją zgodnie z procedurami określonymi na podstawie art. 7 ust. 2 lit. e);

   b) zawiadamiania Komisji o zamiarze wpłynięcia na obszar objęty konwencją oraz opuszczenia go zgodnie z procedurami określonymi na podstawie art. 7 ust. 2 lit. f); oraz

   c) zawiadamiania Komisji o miejscu wszelkiego przeładunku zasobów rybnych oraz produktów uzyskanych z zasobów rybnych pozyskanych na obszarze objętym konwencją, do czasu przyjęcia przez Komisję procedur regulacji i monitorowania przeładunków zgodnie z art. 7 ust. 2 lit. a).

5. Każda z umawiających się stron zabrania statkom uprawnionym do pływania pod jej banderą prowadzenia połowów ukierunkowanych na następujące rzędy: Alcyonacea, Antipatharia, Gorgonacea i Scleractinia oraz na wszelkie pozostałe gatunki wskaźnikowe dla wrażliwych ekosystemów morskich określane okresowo przez Komitet Naukowy i przyjęte przez Komisję.

6. Każda z umawiających się stron umieszcza obserwatorów na statkach rybackich uprawnionych do pływania pod jej banderą i prowadzących działalność na obszarze objętym konwencją, zgodnie z programem obecności obserwatorów, ustanowionym na podstawie art. 7 ust. 2 lit. b). Statki rybackie prowadzące połowy denne na obszarze objętym konwencją są w stu (100) procentach objęte programem obecności obserwatorów. W przypadku statków rybackich prowadzących działalność połowową innego rodzaju na obszarze objętym konwencją obowiązuje poziom obecności obserwatorów określony przez Komisję.

7. Każda z umawiających się stron zapewnia, by na statki rybackie uprawnione do pływania pod jej banderą przyjmowano należycie upoważnionych inspektorów zgodnie z procedurami wejścia na pokład i inspekcji statków rybackich na obszarze objętym konwencją, przyjętymi przez Komisję zgodnie z art. 7 ust. 2 lit. c). Należycie upoważnieni inspektorzy przestrzegają tych procedur.

8. W celu skutecznego wdrożenia niniejszej konwencji każda z umawiających się stron:

   a) prowadzi rejestr statków rybackich uprawnionych do pływania pod jej banderą i upoważnionych do tego, aby używano ich do prowadzenia działalności połowowej na obszarze objętym konwencją zgodnie z wymogami, zasadami, normami i procedurami w zakresie informacji przyjętymi przez Komisję;

b) co roku przedkłada Komisji, zgodnie z ustalanymi przez nią procedurami, wskazane przez Komisję informacje dotyczące każdego statku rybackiego wpisanego do rejestru wymaganego zgodnie z niniejszym ustępem oraz niezwłocznie informuje Komisję o wszelkich zmianach dotyczących tych informacji; oraz

c) przedkłada Komisji, w ramach rocznego sprawozdania wymaganego zgodnie z art. 16, nazwy wpisanych do rejestru statków rybackich, które prowadziły działalność połowową w poprzednim roku kalendarzowym.

9. Ponadto każda z umawiających się stron niezwłocznie informuje Komisję o:

a) wszelkich dodatkowych informacjach wprowadzonych do rejestru; oraz

b) wszelkich wykreśleniach z rejestru – podając, który z poniższych powodów znajduje zastosowanie:

(i) dobrowolne zrzeczenie się upoważnienia do połowu przez właściciela lub operatora statku rybackiego;

(ii) cofnięcie lub nieodnowienie upoważnienia do połowu wydanego w odniesieniu do statku rybackiego zgodnie z ust. 2;

(iii) dany statek nie jest już uprawniony do pływania pod jej banderą;

(iv) przeznaczenie na złom, wycofanie z eksploatacji lub utrata danego statku rybackiego; lub

(v) inne przyczyny, wraz ze szczegółowym wyjaśnieniem.

10. Komisja prowadzi własny rejestr statków rybackich w oparciu o informacje przedkładane zgodnie z ust. 8 i 9. Komisja udostępnia publicznie rejestr za pośrednictwem uzgodnionych środków, należycie uwzględniając konieczność ochrony poufności danych osobowych, zgodnie z praktykami krajowymi każdej umawiającej się strony. Komisja zapewnia również umawiającym się stronom, na ich wniosek, informacje o wszelkich statkach wpisanych do rejestru Komisji, które nie są podane do publicznej wiadomości w inny sposób.

11. Żadna z umawiających się stron, która nie przedłożyła danych lub informacji wymaganych zgodnie z art. 16 ust. 3 w odniesieniu do dowolnego roku, w którym statki rybackie uprawnione do pływania pod jej banderą prowadziły połowy na obszarze objętym konwencją, nie uczestniczy w stosownych połowach do dnia przedłożenia tych danych i informacji. Regulamin wewnętrzny, który ma zostać przyjęty przez Komisję, zapewni dalsze wytyczne w zakresie wdrożenia niniejszego ustępu.

Artykuł 14
Obowiązki państwa portu

1. Umawiająca się strona ma prawo i obowiązek podejmować działania, zgodnie z prawem międzynarodowym, służące wspieraniu skuteczności subregionalnych, regionalnych i globalnych środków ochrony i zarządzania.

2. Każda z umawiających się stron:

a) wprowadza środki stosowane przez państwo portu przyjęte przez Komisję w odniesieniu do zawijania do jego portów i korzystania z nich przez statki rybackie, które prowadzą działalność połowową na obszarze objętym konwencją, w tym między innymi dotyczące wyładunku i przeładunku zasobów rybnych, przeprowadzania inspekcji na statkach rybackich, kontroli dokumentów, połowów i narzędzi połowowych znajdujących się na statku, oraz korzystania z usług w porcie; oraz

b) udziela pomocy państwom bandery, w najszerszym racjonalnie możliwym zakresie, oraz zgodnie z prawem krajowym i międzynarodowym, w przypadkach gdy statek rybacki znajduje się dobrowolnie w podlegających mu portach, a państwo bandery statku prosi umawiającą się stronę o udzielenie pomocy w celu zapewnienia przestrzegania postanowień niniejszej konwencji oraz środków ochrony i zarządzania przyjętych przez Komisję.

3. W przypadku gdy umawiająca się strona uzna, że statek rybacki korzystający z jej portów naruszył postanowienia niniejszej konwencji lub środek ochrony i zarządzania przyjęty przez Komisję, powiadamia ona zainteresowane państwo bandery, Komisję oraz inne właściwe państwa i właściwe organizacje międzynarodowe. Umawiająca się strona przedstawia państwu bandery oraz, w stosownych przypadkach, Komisji pełną dokumentację sprawy, w tym wszelką dokumentację z inspekcji.

4. Niniejszy artykuł nie wpływa na wykonywanie przez umawiające się strony ich suwerennych praw w odniesieniu do portów na ich terytorium zgodnie z prawem międzynarodowym, w tym na ich prawo do odmowy zawinięcia do portów znajdujących się na ich terytorium oraz do wdrożenia surowszych środków stosowanych przez państwo portu od środków przyjętych przez Komisję na podstawie niniejszej konwencji.

Artykuł 15
Obowiązki podmiotów rybołówczych

Art. 13 i art. 14 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do wszystkich podmiotów rybołówczych, które wyraziły swoje stanowcze zobowiązanie zgodnie z załącznikiem.

Artykuł 16
Gromadzenie, zestawianie i wymiana danych

1. Komisja, uwzględniając w pełni załącznik I do porozumienia z 1995 r. oraz właściwe postanowienia art. 10 i 11, opracowuje normy, zasady i procedury dotyczące między innymi:

a) gromadzenia, weryfikacji i terminowego dostarczania Komisji wszystkich istotnych danych przez członków Komisji;

a) opracowywania przez Komisję dokładnych i kompletnych danych oraz zarządzania nimi, tak aby umożliwić przeprowadzenie realnej oceny stanu stad i opracowanie jak najlepszych opinii naukowych;

b) wymiany danych między członkami Komisji oraz z innymi regionalnymi organizacjami i porozumieniami ds. zarządzania rybołówstwem i innymi właściwymi organizacjami, w tym danych dotyczących statków uczestniczących w połowach NNN, oraz, w stosownych przypadkach, dotyczących własności rzeczywistej tych statków, z myślą o konsolidacji tych informacji przy użyciu scentralizowanego formatu, w stosownych okolicznościach służącego ich wymianie;

c) wspierania koordynacji dokumentacji i wymiany danych między regionalnymi organizacjami i porozumieniami ds. zarządzania rybołówstwem, w tym procedur wymiany danych na temat rejestrów statków, dokumentacji połowowej oraz, w stosownych przypadkach, środków rynkowych; oraz

d) regularnych audytów sprawdzających przestrzeganie przez członków Komisji wymogów dotyczących gromadzenia i wymiany danych oraz sposobów reagowania na niezgodności wykryte w wyniku tych audytów.

2. Komisja zapewnia upublicznienie danych na temat liczby statków rybackich prowadzących działalność na obszarze objętym konwencją, stanu zasobów rybnych zarządzanych na mocy niniejszej konwencji, ocen stanu tych zasobów, programów badawczych prowadzonych na obszarze objętym konwencją oraz inicjatyw dotyczących współpracy z organizacjami regionalnymi i globalnymi.

3. Komisja ustala format sprawozdań rocznych, które są przedkładane przez wszystkich członków Komisji. Każdy członek Komisji terminowo przedkłada Komisji sprawozdanie roczne zgodnie z tym formatem. Sprawozdanie roczne zawiera opis sposobu wdrożenia przez członka Komisji przyjętych przez Komisję środków ochrony i zarządzania, procedur monitorowania, kontroli, nadzoru i egzekwowania, w tym wyniki wszystkich działań podjętych przez członka w odniesieniu do art. 17, oraz informacje dotyczące wszelkich dodatkowych kwestii wedle uznania Komisji.

4. Komisja ustala zasady w celu zapewnienia ochrony danych, dostępu do nich i sposobu ich rozpowszechniania, w tym danych przekazywanych za pośrednictwem nadajników satelitarnych określających położenie w czasie rzeczywistym, tak aby w stosownych przypadkach zachować poufność danych, oraz z należytym uwzględnieniem krajowych praktyk członków Komisji.

Artykuł 17
Przestrzeganie i egzekwowanie postanowień

1. Każdy członek Komisji egzekwuje postanowienia niniejszej konwencji oraz wszelkich właściwych decyzji Komisji.

2. Każdy członek Komisji w pełni bada – z własnej inicjatywy albo na wniosek innego członka Komisji oraz w przypadku otrzymania odpowiednich informacji –

każde domniemane naruszenie przez statki rybackie uprawnione do pływania pod jego banderą postanowień niniejszej konwencji lub jakichkolwiek środków ochrony i zarządzania przyjętych przez Komisję.

3. W wypadku dysponowania wystarczającymi informacjami na temat domniemanego naruszenia postanowień niniejszej konwencji lub środków przyjętych na jej podstawie, którego dopuścił się statek rybacki uprawniony do pływania pod jego banderą:

   a) członek Komisji zostaje niezwłocznie zawiadomiony o domniemanym naruszeniu; oraz

   b) członek Komisji podejmuje właściwe działania zgodnie ze swoimi przepisami ustawowymi i wykonawczymi, w tym bezzwłocznie wszczyna postępowanie oraz, w stosownych przypadkach, zatrzymuje odnośny statek.

4. Jeżeli ustalono, zgodnie z przepisami ustawowymi członka Komisji, że statek rybacki uprawniony do pływania pod jego banderą miał udział w popełnieniu poważnego naruszenia postanowień niniejszej konwencji lub jakichkolwiek środków ochrony i zarządzania przyjętych przez Komisję, członek Komisji nakazuje statkowi rybackiemu zaprzestać działalności oraz, w stosownych przypadkach, natychmiast opuścić obszar objęty konwencją. Członek Komisji zapewnia, by odnośny statek nie podejmował działalności połowowej w odniesieniu do zasobów rybnych na obszarze objętym konwencją do czasu wykonania wszystkich zaległych kar nałożonych przez członka Komisji w związku z naruszeniem.

5. Do celów niniejszego artykułu poważne naruszenie obejmuje wszelkie naruszenia, o których mowa w art. 21 ust. 11 lit. a)–h) porozumienia z 1995 r., oraz wszelkie inne naruszenia określone przez Komisję.

6. Jeżeli w ciągu trzech (3) lat od wejścia w życie niniejszej konwencji Komisja nie będzie w stanie uzgodnić procedur wejścia na pokład i inspekcji statków rybackich na obszarze objętym konwencją, stosuje się art. 21 i 22 porozumienia z 1995 r., jakby stanowiły część niniejszej konwencji. Wejście na pokład i inspekcja statków rybackich na obszarze objętym konwencją oraz podejmowanie wszelkich następczych działań egzekucyjnych odbywa się zgodnie z procedurami określonymi w tych artykułach oraz wszelkimi praktycznymi procedurami dodatkowymi tego rodzaju ustalonymi przez Komisję.

7. Bez uszczerbku dla pierwszeństwa odpowiedzialności państwa bandery każdy z członków Komisji, zgodnie ze swoimi przepisami ustawowymi:

   a) w najszerszym możliwym zakresie stosuje środki i podejmuje współpracę, aby zapewnić, by jego obywatele oraz statki rybackie, które są własnością jego obywateli bądź podlegają jego obywatelom lub są przez nich eksploatowane, przestrzegali postanowienia niniejszej konwencji oraz środki ochrony i zarządzania przyjęte przez Komisję; oraz

   b) z własnej inicjatywy albo na wniosek innego członka Komisji oraz w przypadku otrzymania odpowiednich informacji – niezwłocznie

przeprowadza dochodzenie w sprawie każdego domniemanego naruszenia postanowień niniejszej konwencji lub jakichkolwiek środków ochrony i zarządzania przyjętych przez Komisję, którego dopuścili się jego obywatele lub statki rybackie będące własnością jego obywateli bądź podlegające jego obywatelom lub przez nich eksploatowane.

8. Wszystkie dochodzenia i postępowania sądowe przeprowadza się niezwłocznie. Sankcje przewidziane we właściwych przepisach ustawowych i wykonawczych członków Komisji są odpowiednio dotkliwe, aby odnieść skutek w postaci przestrzegania prawa i zapobiegać wykroczeniom oraz pozbawiają sprawców korzyści wynikających z prowadzonej przez nich nielegalnej działalności.

9. Sprawozdanie z postępów w dochodzeniu przeprowadzanym zgodnie z ust. 2, 3, 4 lub 7, uwzględniające szczegółowe informacje na temat wszelkich działań podejmowanych lub zaproponowanych w związku z domniemanym naruszeniem, przedkładane jest członkowi Komisji składającemu wniosek oraz Komisji tak szybko, jak to możliwe, a w każdym razie w ciągu dwóch miesięcy od złożenia wniosku. Po zakończeniu dochodzenia sprawozdanie z wyników dochodzenia przedkładane jest członkowi Komisji składającemu wniosek oraz Komisji.

10. Postanowienia niniejszego artykułu nie naruszają:

a) praw żadnego z członków Komisji zgodnie z ich przepisami ustawowymi i wykonawczymi w zakresie rybołówstwa; oraz

b) praw żadnej z umawiających się stron w odniesieniu do wszelkich postanowień dotyczących przestrzegania i egzekwowania prawa zawartych we właściwych porozumieniach dwustronnych lub wielostronnych, które nie są niezgodne z postanowieniami niniejszej konwencji, konwencji z 1982 r. lub porozumienia z 1995 r.

Artykuł 18
Przejrzystość

Komisja propaguje przejrzystość w procesie decyzyjnym i w innych działaniach. Przedstawicielom organizacji międzyrządowych i pozarządowych zainteresowanych sprawami związanymi z wdrożeniem niniejszej konwencji stwarza się możliwość uczestniczenia w posiedzeniach Komisji i jej organów pomocniczych w charakterze obserwatorów lub na innych zasadach uznanych przez członków Komisji za właściwe oraz zgodnie z regulaminem wewnętrznym przyjętym przez Komisję. Powiązanie procedury nie są nadmiernie restrykcyjne. Organizacjom międzyrządowym i pozarządowym zapewnia się terminowy dostęp do stosownych informacji z zastrzeżeniem zasad i procedur, które Komisja może przyjąć. Wszelkie środki ochrony i zarządzania oraz inne środki lub kwestie, o których decyduje Komisja lub jej organy pomocnicze, są udostępniane publiczne, o ile Komisja nie zdecyduje inaczej.

Artykuł 19
Rozstrzyganie sporów

Postanowienia dotyczące rozstrzygania sporów wymienione w części VIII porozumienia z 1995 r. stosuje się odpowiednio do sporów między umawiającymi się stronami, niezależnie od tego, czy są one stronami porozumienia z 1995 r.

Artykuł 20
Współpraca z podmiotami niebędącymi umawiającą się stroną

1. Członkowie Komisji wymieniają informacje dotyczące działań statków rybackich na obszarze objętym konwencją. które są uprawnione do pływania pod banderami podmiotów niebędących umawiającą się stroną niniejszej konwencji.

2. Komisja zwraca uwagę podmiotów niebędących umawiającą się stroną niniejszej konwencji na wszelką działalność prowadzoną przez ich obywateli lub statki rybackie, która według opinii Komisji wpływa ujemnie na realizację celów niniejszej konwencji.

3. Komisja wymaga od podmiotów niebędących umawiającą się stroną określonych w ust. 2 pełnej współpracy z Komisją w drodze zostania umawiającą się stroną albo wyrażenia zgody na wdrożenie środków ochrony i zarządzania przyjętych przez Komisję. Z zastrzeżeniem warunków, które Komisja może przyjąć, współpracujący podmiot niebędący umawiającą się stroną konwencji może czerpać korzyści z udziału w połowach proporcjonalne między innymi do swojego zobowiązania do przestrzegania środków ochrony i zarządzania w zakresie właściwych zasobów rybnych, historii zgodności z nimi oraz wkładu finansowego na rzecz Komisji.

4. Każdy z członków Komisji podejmuje środki zgodne z niniejszą konwencją, konwencją z 1982 r., porozumieniem z 1995 r. oraz innymi odpowiednimi postanowieniami prawa międzynarodowego w celu powstrzymania takich działań statków rybackich uprawnionych do pływania pod banderami podmiotów niebędących umawiającą się stroną niniejszej konwencji, które podważają skuteczność środków ochrony i zarządzania przyjętych przez Komisję.

5. Każdy z członków Komisji podejmuje właściwe środki, zgodnie ze swoimi przepisami ustawowymi, aby zapobiegać przerejestrowywaniu statków uprawnionych do pływania pod jego banderą do podmiotów niebędących umawiającą się stroną niniejszej konwencji w celu uniknięcia obowiązku stosowania się do postanowień niniejszej konwencji.

Artykuł 21
Współpraca z innymi organizacjami lub porozumieniami

1. Komisja współpracuje, w razie potrzeby, w zakresie spraw będących przedmiotem wspólnego zainteresowania z FAO, innymi specjalistycznymi agencjami Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz właściwymi organizacjami lub porozumieniami regionalnymi, zwłaszcza z regionalnymi organizacjami lub porozumieniami ds. zarządzania rybołówstwem, odpowiedzialnymi za

rybołówstwo na obszarach morskich zlokalizowanych w pobliżu obszaru objętego konwencją lub sąsiadujących z nim.

2. Komisja uwzględnia środki ochrony i zarządzania lub zalecenia przyjęte przez regionalne organizacje i porozumienia ds. zarządzania rybołówstwem oraz inne właściwe organizacje międzyrządowe, które posiadają kompetencje w odniesieniu do obszarów sąsiadujących z obszarem objętym konwencją lub zasobów rybnych, które nie są objęte niniejszą konwencją, gatunków z tego samego ekosystemu lub zależnych od stad docelowych albo powiązanych z nimi, oraz których cele są spójne z celem niniejszej konwencji i wspierają jego realizację.

3. Komisja dąży do wypracowania stosunków roboczych opartych na współpracy i w tym celu może zawierać porozumienia z organizacjami międzyrządowymi, które mogą wnieść wkład w jej prace i posiadają kompetencje w zakresie zapewnienia długotrwałej ochrony i zrównoważonego wykorzystywania zasobów żywych i ich ekosystemów. Może ona zapraszać te organizacje do wysyłania obserwatorów na swoje posiedzenia lub posiedzenia swoich organów pomocniczych. W razie potrzeby może także dążyć do udziału w posiedzeniach tych organizacji.

4. Komisja stara się stworzyć odpowiednie mechanizmy służące konsultacjom, współdziałaniu i współpracy z pozostałymi regionalnymi organizacjami lub porozumieniami ds. zarządzania rybołówstwem, aby w możliwie największym stopniu wykorzystać istniejące instytucje do zrealizowania celu niniejszej konwencji. W tym względzie Komisja podejmuje starania w celu ustanowienia współpracy w zakresie działań egzekwowania prawa z tymi organizacjami i porozumieniami prowadzącymi te działania na obszarze objętym konwencją.

Artykuł 22
Przegląd

1. Komisja organizuje regularne przeglądy skuteczności przyjętych przez siebie środków ochrony i zarządzania oraz ich zgodności z celem niniejszej konwencji. Przeglądy te mogą obejmować badanie skuteczności postanowień samej konwencji.

2. Komisja określa zakres zadań i metodykę tych przeglądów, które:

   a) uwzględniają praktyki innych regionalnych organizacji ds. rybołówstwa w zakresie przeprowadzania przeglądów wyników;

   b) w stosownych przypadkach uwzględniają wkład wnoszony przez organy pomocnicze; oraz

   c) uwzględniają udział osoby lub osób o uznanych kompetencjach, niezależnych od członków Komisji.

3. Komisja uwzględnia zalecenia będące wynikiem każdego takiego przeglądu oraz w stosownych przypadkach podejmuje działania, w tym wprowadza odpowiednie

zmiany do swoich środków ochrony i zarządzania oraz mechanizmów ich wdrażania. W przypadku wszelkich propozycji zmian do postanowień niniejszej konwencji będących wynikiem każdego takiego przeglądu postępuje się zgodnie z art. 29.

4. Po przedstawieniu wyników każdego takiego przeglądu Komisji są one możliwie jak najszybciej upubliczniane wraz z późniejszą oceną Komisji.

Artykuł 23
Podpisanie, ratyfikacja, przyjęcie i zatwierdzenie

1. Niniejsza konwencja zostaje otwarta do podpisu w Seulu w dniu 1 kwietnia 2012 r. przez państwa, które uczestniczyły w wielostronnych spotkaniach w sprawie zarządzania połowami na pełnym morzu na północnym Pacyfiku, oraz pozostaje otwarta do podpisu przez okres dwunastu (12) miesięcy.

2. Niniejsza konwencja podlega ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu przez sygnatariuszy. Dokumenty ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia składane są rządowi Republiki Korei, który jest depozytariuszem. Depozytariusz informuje wszystkich sygnatariuszy i wszystkie umawiające się strony o wszystkich złożonych dokumentach ratyfikacji, przyjęcia i zatwierdzenia oraz pełni pozostałe funkcje przewidziane w *Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów z 1969 r.* i zwyczajowym prawie międzynarodowym.

Artykuł 24
Przystąpienie do konwencji

1. Niniejsza konwencja zostaje otwarta do przystąpienia przez każde państwo, o którym mowa w art. 23 ust. 1.

2. Po wejściu w życie niniejszej konwencji umawiające się strony mogą, w drodze konsensusu, zaprosić do przystąpienia do niniejszej konwencji:

   a) inne państwa lub regionalne organizacje integracji gospodarczej, których statki rybackie chcą prowadzić działalność połowową w odniesieniu do zasobów rybnych na obszarze objętym konwencją; oraz

   b) inne państwa nadbrzeżne z obszaru objętego konwencją.

3. Umawiająca się strona, która nie dołączyła do konsensusu w odniesieniu do ust. 2, podaje Komisji w formie pisemnej uzasadnienie takiej decyzji.

4. Dokumenty przystąpienia składane są u depozytariusza. Depozytariusz informuje wszystkich sygnatariuszy i wszystkie umawiające się strony o wszystkich przystąpieniach.

Artykuł 25
Wejście w życie

1. Niniejsza konwencja wchodzi w życie po upływie stu osiemdziesięciu (180) dni od daty otrzymania przez depozytariusza czwartego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.

2. W odniesieniu do umawiających się stron, które złożyły dokument ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia w związku z niniejszą konwencją po spełnieniu wymogów dotyczących wejścia w życie, ale przed datą wejścia w życie, taki dokument ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia wchodzi w życie w dniu wejścia w życie niniejszej konwencji lub trzydzieści (30) dni od daty złożenia dokumentu, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.

3. W odniesieniu do umawiających się stron, które złożyły dokument ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia po dacie wejścia w życie niniejszej konwencji, niniejsza konwencja wchodzi w życie po upływie trzydziestu (30) dni od daty złożenia dokumentu.

Artykuł 26
Zastrzeżenia i wyjątki

Do niniejszej konwencji nie można wprowadzać zastrzeżeń ani wyjątków.

Artykuł 27
Deklaracje i oświadczenia

Art. 26 nie stanowi przeszkody dla państwa lub regionalnej organizacji integracji gospodarczej – przy podpisywaniu, ratyfikowaniu, przyjmowaniu lub zatwierdzaniu niniejszej konwencji lub przystąpieniu do niej – w składaniu deklaracji lub oświadczeń, niezależnie od ich wyrażenia lub nazwy, w celu, między innymi, harmonizacji jego/jej przepisów ustawowych i wykonawczych z postanowieniami niniejszej konwencji, pod warunkiem że takie deklaracje lub oświadczenia nie oznaczają wyłączenia lub zmiany skutku prawnego postanowień niniejszej konwencji w ich stosowaniu w odniesieniu do tego państwa lub regionalnej organizacji integracji gospodarczej.

Artykuł 28
Związek z innymi porozumieniami

1. Niniejsza konwencja nie zmienia praw ani zobowiązań umawiających się stron, które wynikają z innych porozumień zgodnych z niniejszą konwencją oraz które nie mają wpływu na korzystanie przez inne umawiające się strony ze swoich praw lub wypełnianie swoich zobowiązań na mocy niniejszej konwencji.

2. Niniejsza konwencja w żaden sposób nie narusza praw, jurysdykcji i obowiązków umawiających się stron wynikających z konwencji z 1982 r. oraz porozumienia z 1995 r. Niniejsza konwencja jest interpretowana i stosowana w kontekście konwencji z 1982 r. oraz porozumienia z 1995 r. i w sposób zgodny z nimi.

Artykuł 29
Zmiany

1. Każdy wniosek dotyczący zmiany niniejszej konwencji jest przesyłany na piśmie do przewodniczącego Komisji co najmniej na dziewięćdziesiąt (90) dni przed posiedzeniem, na którym przewiduje się jego rozpatrzenie, a przewodniczący Komisji niezwłocznie przekazuje ten wniosek wszystkim członkom Komisji. Proponowane zmiany do niniejszej konwencji rozpatruje się na regularnym posiedzeniu Komisji, chyba że większość członków Komisji wystąpi z wnioskiem o posiedzenie nadzwyczajne w celu omówienia proponowanej zmiany. Posiedzenie nadzwyczajne może zostać zwołane z co najmniej dziewięćdziesięciodniowym (90) wyprzedzeniem.

2. Zmiany do niniejszej konwencji wprowadzane przez Komisje przyjmowane są przez umawiające się strony w drodze konsensusu. Depozytariusz przekazuje wszystkim umawiającym się stronom uchwalony w ten sposób tekst wszelkich zmian.

3. Zmiana staje się skuteczna w stosunku do wszystkich umawiających się stron po upływie stu dwudziestu (120) dni od daty przekazania określonej w przesłanym przez depozytariusza powiadomieniu o otrzymaniu pisemnego potwierdzenia o przyjęciu zmiany przez wszystkie umawiające się strony.

4. W odniesieniu do każdego państwa lub regionalnej organizacji integracji gospodarczej, które zostaje umawiającą się stroną niniejszej konwencji po przyjęciu danej zmiany zgodnie z ust. 2, uważa się, że przyjęły one przedmiotową zmianę.

Artykuł 30
Załącznik

Załącznik stanowi integralną część niniejszej konwencji i, o ile wyraźnie nie postanowiono inaczej, odniesienia do niniejszej konwencji obejmują także załącznik.

Artykuł 31
Wystąpienie

1. Każda umawiająca się strona może wystąpić z konwencji dnia 31 grudnia dowolnego roku, zawiadamiając o tym depozytariusza w dniu lub przed dniem 30 czerwca danego roku; depozytariusz przesyła kopie takiego zawiadomienia pozostałym umawiającym się stronom.

2. Następnie każda inna umawiająca się strona może wystąpić z konwencji dnia 31 grudnia tego samego roku, zawiadamiając o swym zamiarze depozytariusza w ciągu jednego miesiąca od dnia otrzymania kopii zawiadomienia o wystąpieniu zgodnie z ust. 1.

NA DOWÓD CZEGO niżej podpisani, odpowiednio upoważnieni do tego przez Rządy, które reprezentują, złożyli swoje podpisy pod niniejszą konwencją.

SPORZĄDZONO w Tokio, w dniu dwudziestego czwartego lutego 2012 r., w językach angielskim i francuskim, przy czym każda z wersji językowych jest równie autentyczna.

Załącznik
Podmioty rybołówcze

1. Po wejściu w życie niniejszej konwencji wszelkie podmioty rybołówcze, których statki prowadziły lub zamierzają prowadzić połowy zasobów rybołówstwa, mogą, za pośrednictwem pisemnego dokumentu dostarczonego depozytariuszowi, wyrazić swoje stanowcze zobowiązanie do przestrzegania warunków niniejszej konwencji oraz wszelkich środków ochrony i zarządzania przyjętych na jej mocy. Takie zobowiązanie staje się skuteczne po trzydziestu (30) dniach od daty otrzymania dokumentu. Każdy z podmiotów rybołówczych może wycofać swoje zobowiązanie dnia 31 grudnia każdego roku na mocy pisemnego powiadomienia skierowanego do depozytariusza najpóźniej dnia 30 czerwca danego roku.

2. Każdy podmiot rybołówczy, o którym mowa w pkt 1, może, na mocy pisemnego dokumentu dostarczonego depozytariuszowi, wyrazić swoje stanowcze zobowiązanie do przestrzegania warunków niniejszej konwencji wraz z ewentualnymi zmianami do niej wprowadzanymi na podstawie art. 29 ust. 3. Zobowiązanie to wchodzi w życie zgodnie z terminami, o których mowa w art. 29 ust. 3, lub w dniu otrzymania pisemnego powiadomienia, o którym mowa w niniejszym punkcie, stosownie do tego, które z tych wydarzeń nastąpi później.

3. Podmiot rybołówczy, który wyraził stanowcze zobowiązanie do przestrzegania warunków niniejszej konwencji i przestrzegania środków ochrony i zarządzania przyjętych na jej mocy, zgodnie z pkt 1, musi przestrzegać zobowiązań członków Komisji i może uczestniczyć w jej pracach, w tym w procesie podejmowania decyzji, zgodnie z postanowieniami niniejszej konwencji. Do celów niniejszej konwencji odniesienia do Komisji lub członków Komisji obejmują również takie podmioty rybołówcze.

4. Jeżeli podmiotu rybołówczego, który wyraził zobowiązanie do pozostania związanym warunkami niniejszej konwencji zgodnie z niniejszym załącznikiem, dotyczy spór, który nie może być rozstrzygnięty polubownie, zostaje on, na żądanie jakiejkolwiek strony sporu, poddany ostatecznemu i wiążącemu arbitrażowi zgodnie z odpowiednimi zasadami Stałego Trybunału Arbitrażowego.

5. Postanowienia niniejszego załącznika dotyczące udziału podmiotu rybołówczego służą jedynie celom niniejszej konwencji.